

[Justitsministeren.]

punktet i rejseafdelingens virksomhed har igennem en række år ligget på bedragerisagerne, som har udgjort fra en fjerdedel til halvdelen af den samlede arbejdsmængde, medens den næststørste og den tredjestørste gruppe er tyverisager og drabssager. Jeg vil imidlertid ikke på forhånd udelukke, at der kan være grund til at tilvejebringe endnu bedre muligheder for efterforskning i bedragerisagerne. I justitsministeriets udvalg vedrørende politiets struktur er hele politiets arbejdsform nu taget op til nærmere vurdering, og i den forbindelse vil også efterforskningen i bedragerisager blive overvejet. Jeg vil med interesse afvente resultatet af udvalgets overvejelser med henblik på, om der eventuelt skal ændres noget i den gældende ordning.

Niels Helveg Petersen: Jeg vil udtrykke tilfredshed med, at dette problem skal indgå i overvejelserne i det særlige strukturudvalg, og håber, at strukturudvalget udtrykkeligt får til opgave at tage stilling til dette problem.

Justitsministeren (*Thestrup*): Jeg skal love det ærede medlem, at jeg udtrykkeligt gør opmærksom på dette problem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Søren B. Jørgensen til justitsministeren:

„Agtter ministeren at foretage en undersøgelse af den spekulation med pantebrev, der i øjeblikket foregår i store dele af landet?“

Søren B. Jørgensen: Mit spørgsmål skal ses i sammenhæng med de forlydender, der i den sidste tid har været fremme i pressen, og af hvilke jeg har undersøgt ét, hvor et ældre ægtepar på henholdsvis 73 og 81 år af smarte spekulanter er blevet trukket igennem en lang række transaktioner på en sådan måde, at de i dag intet ejer, men bor i et gammelt, faldefærdigt hus, som de ikke kan

få skøde på, da sagen er så speget, at ingen rigtig ved, hvem der ejer det.

Jeg har senere modtaget breve, der beskriver lignende forhold: ét er fra en 86-årig dame, som nogle smarte spekulanter også har haft fat i. Forhold, der meget ligner dem, der nu omtales, var fremme for ca. 3 år siden. Dengang blev der iværksat en undersøgelse, og hvis jeg er rigtigt informeret, gav undersøgelsen dengang anledning til, at nogle spekulanter blev straffet.

Dels for at få undersøgt, om det er de samme spekulanter som dengang, der nu florerer på Djursland og andre steder, dels fordi forholdene vil være mere vanskelige at trænge til bunds i, jo længere tid der går, inden en undersøgelse bliver iværksat og ofrene bliver flere, har jeg stillet mit spørgsmål. Men også af hensyn til ejendomsæglerstanden må en undersøgelse være påkrævet, så man i tide kan få luget eventuelle uheldige elementer fra, da de er med til at skabe mistillid til dette erhvervs udøvere.

Løsninger som kontrol med pantebrev og indførelse af en fortrydelsesparagraf har været draget ind i diskussionen. Om det er løsninger, der kan gennemføres, ved jeg ikke, men det er måske værd at overveje. Jeg mener, det bør være samfundets pligt at beskytte godtroende borgere mod smarte spekulanter's misbrug af lovgivningen. Jeg håber, ministeren vil undersøge mulighederne for at bremse en uheldig udvikling på dette område.

Justitsministeren (*Thestrup*): Inden for de grænser, som sættes i lovgivningen, kan pantebrev omsættes ligesom alle andre værdier, og formålet hermed vil naturligvis i almindelighed være at opnå økonomisk udbytte. For så vidt kan handel med pantebrev altså være helt legal, og det kan i sig selv ikke give justitsministeriet anledning til at foretage nogen undersøgelse.

På spørgerens udtalelser til dagspressen og også på det, det ærede medlem har sagt her, har jeg da også forstået, at baggrunden for spørgsmålet er en formodning om, at der